

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, közgazdasági, ipar-kereskedelmi és nevelészeteti hetilap.

TÖBB EGYLET KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár:

Egész évre 4 frt. Félévre 2 frt. Negyedévre 1 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Előfizetési pénzek és reclamációk a kiadóhivatalhoz (Feigl Gyula) intézendők.

Szerkesztőségi iroda: uri-utca 9 sz.

(Szerkesztővel értekezhetni d. e. 8-9 és d. u. 1-2-ig.)

Kiadói iroda: Városkör 81. sz. a nyomdában.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztőségi közlőanyagok a szerkesztőséghez intézendők; mindenkor esütörtökön estig.

Megjelenik minden vasárnapon.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel.

Üdv a bozsoki tanító-gyűlésnek!

(Cs.) — A községi kath. elemi iskolai tanítói kör ez évi tavaszi gyűlését f. hó 16-án tartja Bozsokon.

E körnek rendszerint valamenynyi tanítója össze szokott ily alkalmakkor gyűlni s a tömeges megjelenés által is emelni az értekezletek szellemi és erkölcsi tekintélyét. Mint vendégek szokás szerint megjelennek más kör- és felekezeti tanítók is, valamint tanügybarátok s a körnek pártoló tagjai. Az egész összejövetelnek ünnepies színezete s hangulatteljes lefolyása szokott lenni; a kör egyházi elnöke főt. Major János esperes prépost plébános ur és a világi elnök Pados Gábor úr kiváló tapintatos vezetése alatt a napirendre vett tárgysorozat a legutolsó tételig a hallgatóság folytonos érdeklődése közben bonyolítottatik le.

És ezek az összejövetelek, — miken egyes tanítók valamely kidolgozott tantételüket adják elő, részletes megokolással, majd a tanügy terén kívánatos módosítások, újítások iránt gyakorlati irányú indítványokat tesznek, majd gyakorlati s illetőleg minta-előadásokat tartanak, — nemcsak a vendégekre nézve hasznosan mert tanulságosan kellemesek, hanem a tanítókra, a kör rendes tagjaira rendkívüli horderővel bírnak, a testületi szellem megacélozásának delejtűjéül szolgálnak.

Nagy az érdeme azon tanfőúrnak vagy tanügybarátnak, aki ily körök alakulását s ily működéssel legelőször indítványozta és életbeléptette; de érdemet szereztek és szereznek mindama tanítók is, kik a főnmaradást eszközlik, elősegítik.

Mint a lovagjáték bajvívásai voltak a lovagkornak érdekesekek, — ma a civilizáció és tudományos haladás korszakában legalább is hasonló érdeklődéssel viseltetünk a tanári testületek, tani-

tói karok és körök szellemi versenyzései iránt. És ezen érdeklődés annál inkább intenzivebb, mert ama tanítók kik versenyeznek, a tanmódszerek közül a legüdvösebbeknek bemutatása és elfogadtatása iránt — a mi gyermekeinket nevelik, oktatják, tanítják; már pedig a saját vére sorsa, jövője iránt minden még oly önző ember is kiválóan érdeklődik.

Sok ember kicsinyli az elemi tanítók működési és hatáskörét s azon eredményt, melyet az elemi tanintézet és tanítói kara produkálnak. Az ilyen emberek nincsenek tisztában az ember szellemi kiképezésének tudományos rendszerével, különben tudniok kellene, hogy az elemi képzés amellet hogy a házi nevelés hiányait pótolja, kiegészíti, a tudományos kiképzetésnek fundamentumát képezi, melyen a magasabb tanintézetek és tanári testületei könnyen építhetnek tovább ha amaz erős, míg ha nem ilyen, hasztalan időpazarlás minden tovább építési törekvés.

Óriási az érdem a nyers tananyagot, — mit a falusi iskolák első évei nyújtanak, — anynyira kifaragni, kisimogatni, hogy fogékonyvá váljék a tudományos ismeretek befogadására, hogy alkalmassá legyen a városi és magasabb tanintézetek látogatására, elvégzésére! Ezt csak az képes belátni és méltányolni, aki már valaha mint magánnevelő vagy magántanító működött még iskolázatlan kényes, vagy kretineszü gyermekek mellett.

Elemi iskoláink tanítói legtöbb igassággal mondhatnák el magukról a régi latin közmondást: „Quem dii odere, pedagogum fecere“, — mert nekik van a legtöbb vesződségük a mig madzagot sodornak a kőzből; nekik kell a mosdatlanságot szappanozni, a kinövéseket nyesegetni, faragni; Augias istállójából iskolatermet csinálni; előítéleteket kiirtani; a vásottságot fegyelmelni, a rosszindulatu gonoszságot az erkölcs utjára terelni; a

szülők álérzékenykedései s hálátlanságai ellen harcolni; szóval jótékony fáradozásaikért a rágalmazás és hálátlanság keserű és sovány kenyerén tengődni! . . .

És mégis ez a tanító-testület nem csügged meg nemes fáradozásaiban; lelkét aczélozza az ily közgyűléseken szellemi versenyevel, mint ahogy szívét áthatja a tanügy szeretete és él függve a néptől a népért, a hazáért, ápolva a nemzeti szellemet s hazafias-ságot.

Emez erényei miatt kell tisztelnünk, megbecsülnünk az elemi iskolai tanítói kart; ezen értelemben üdvözlí a sajtó is a bozsoki tanítói vándorgyűlést, mert annak mindegyik tagjára ráillenek a költő e szavai: „a derék nem fél az idők möhától, a koporsóból kitör és eget kér!“

A pogány és keresztény Róma.

(Vége.)

Igaz ugyan ez állítás; de ha az idő akkori körülményeit figyelembe vesszük, elesik az ellenvetés s elveszti minden bizonyító erejét! A szépművészetek nem ápolhattak ugyan a kereszténység bölcsőkorában; de ez korántsem bizonyít annak meddősége mellett. Az igaz, hogy nem dicsekedhetnek e századok ama vívmányokkal, melyeket a kereszténység már teljes fejlettségi stadiumában a jelen s a közelmúlt századokban felmutatott; nem találták fel sem a löport, sem a gőz vagy villam használásának vagy értékesítésének módját, a katholicizmus az emberi nem erkölcesének átalakításához összegezte minden erejét. Igen! „Javitom őt, (t. i. az embert) — mondja egy jeles írónk — szívéhez szólva, lecsillapítani a belviharokat, melyek életét emésztik; a religiót támaszul nyújtani neki viszontagságaiban — ezek voltak amaz állítólag barbár századok civilizációi, elvei“.

Kinek köszönhetjük a rabszolgaság eltörlését, az evangélium szellemében alkotott üdvös törvényeket, me-

TÁRCZA.

Édes kedves barátom!

— A „Köszeg és Vidéke“ eredeti tárczája. —

Irta: Eöry.

(Vége.)

Szép idő volt tehát, hogy visszatérjünk a tárgyra. Fontos czél lebegett szemem előtt. Ez tehát elegendő ok arra, hogy a közös ingó számba menő tulajdont a magam részére lefoglaljam. Legkisebb megerőltetésembe se került s ott állottam készen az indulásra.

Épen jókor érkezett meg Friczi. Ha csak pár perczel jó is későbbben, hát bottal üthette volna a nyomomat. Pedig ma igen fontoskodó arccal telepedt egy székre.

— Nos mi baj? — fordultam hozzá mellözve minden egyéb bevezetést.

— Dehogyan baj, inkább nagyon is dicsőnek ígérkezik, csak elsülne.

— Talán csak Gibraltárt akarod bevenni?

— Azt ugyan nem, de mégis szeretnék valakit kapacitálni.

— Azt már szeretem hallani. Hát csak előre. Meg nem retirálni, legyen a jelszó különösen, ha haszonnal van egybekötve.

— Haszonnal-e? — válaszolt Friczi barátom hamiskás mosolylyal.

— Ember! kiálték — ne kinozz! Talán aranyforrásra akadtál?

— Arra tén nem egészen, de pénzforrásra meglehet.

— Eredj barátom, — pattanék föl — ne kiméj semmi fáradságot! Hiss, alkoss — vedd elő minden tudományodat, mert bizony, bizony mondom neked, nagy léssen a te jutalmad.

— Légy róla meggyőződve, — válaszolt Friczi — nem először állok ki a tűzpróbát. No de beszéljünk nyiltan. Egy nagybátyámat puhaltam ki az „Oriens“-ben s arra a gondolatra jöttem, hogy biz nem lenne rossz, ha egy-két bankóval kitömné a rosszul vezetett pénzügyi tárcza számtalan fogyatkozásait.

— Tette barátom, tette! Mig te végezesz, arra tán én is visszatálok a városligetből. S a mi pedig azután fog történni, Isten lesz annak a megmondhatója. Addig is hát jó szerencséd!

Friczi egyet gondolt, de azután szilárd elhatározással kiáltott utánam:

— Nem addig a! Ugy-e, hogy az én ügyem fontos?

— Kétségkívül — siettem a felelettel.

— Ugy-e hogy hasznos?

— Hiszen ha nem volna az, akkor okosabbat is tehetnének, mintsem arra szót vesztegetnének.

— S a mellett fellépésemnek a tiednél is ünnepélyesebbnek kell lennie?

Mindent ráhagytam, csak hogy egyszer szabaduljak. Nem is gondoltam, hova lyukad ki a zsák?

— No hát akkor a magam számára kérném a cipőket.

Égből a földre estem. De ezt már mégsem hagytam rá.

Sofizmákkal akart megfogni, no várj előállhatok én is velők.

— Friczi — kezdém — ugy-e a Dunába nem hordják a vizet.

— No és mit akarsz vele?

— Csak azt kérdeni, kit illet inkább a szánalom szegényt-e, vagy gazdagot?

— Van eset, hogy mindkettőt egyformán s megtörténik, hogy egyiket sem.

Hunczut, — gondolám — ez kerüli a feleletet, mint a macska a forró kását. No de hagyjám!

— Én az anyagiakat értem — folytatám egykedvűen. A szegénység szükségkel jár; a szükség szánalmat kelt; a szánalom adakozásra indítja a szíveket; az adakozás pedig segít rajtunk. Ha tehát ilyen czípőben jelennél meg nagybátyád előtt, ugy kidöntöd következtetésemből az alapkövet, minden tétel halomra dől s mi bánatos szívvel fogunk szép reményeink emegyásos romjain keseregni. Így lesz, így muszáj lennie. Elmondhatom Hannoval: „uinam falsus vates sim!“

Hogy bevégeztem vizsgálgtam emberem arczát, ugyan mit értem el szónoklatommal?

Csak hallgatott. Már kezdtem hinni sikeremben.

— Nem értesz hozzá, — szólalt meg végre — Pista, mondom, add oda a cipőket. Ha leforráznak, nem hültem volna el annyira, mint e szóra.

Kezdtém belátni, hogy nem születtem én ügyvédnek. Nyilvánvaló volt előttem még az is, hogy a gyakorlati előny többet ér hetvenhet tisztességes argumentumnál. A miy mértékben tehát ezek fogytak, oly arányban vártam bizalmamat az előbbihez.

Hogy is ne? mikor a kérdéses jószág már a lábamon van. Ég s föld szakadjon össze, de az előbb onnan le nem kerül, mig csak a városligetből vissza nem térek.

S ezzel a koczka el volt dobva.

Rövid vala a katasztrófa, de annál szomorubb. Én Dulcineám lábnyomai után siettem. Friczi pedig sértett félistenként emelkedett föl székéről.

lyek mind arra irányultak, hogy egyengessék amaz utat, melyen haladva Európa egykor nagygyá lehet! S ez szükségesebb is volt mindennek előtt, mint a művészetek virágzása, hisz annak elérése ugyis maga után vonta ezt mint természetes következményt.

A kereszténység uttörőinek minő fáradsága s küzdelme árán értünk ama pontra, melyen jelenleg állunk! Illő, hogy irántuk mély háláérzettel dobogjon kebelünk. Ők hintették el a magot, mely életűde fává növe, bennünket áldásos gyümölcseivel táplál. Méltányos tehát a hála!

A keresztény Róma fenséges hivatását: a ker. civilizáció terjesztését, hiven betöltötte mindvégig! S a jelenben sem lehet más hivatása, mint minden ellen, ami ezzel csak a legkisebb mértékben is ellenkezik, erélylyel s szent bátorsággal küzdeni. És ez vezet csakugyan Krisztus egyháza látható fejeit, a pápákat magasztos működésükben! Nem látjuk-e őket mindenütt mint a kereszténység szent s elévülhetetlen jogainak lelkes védőit, megtámadóinak szeretetteljes figyelméztetőit, vagy ha kell, kárhoztatóit. Krisztus Péterre, mint közsátra építette egyházát, az üdvösség egyedüli eszközt s az igazság birtoklóját. Jóllehet az isteni ígéret szerint a biztosak vagyunk arról, hogy „a pokol kapui rajta erőt venni nem fognak”, — mégis éber szemmel kell a pápának örködniök, hogy a pokol icselkedései az egyháznak legesekélyebb kárt se okozzanak, hogy az igazság soha el ne homályosítottassék, hanem fenn tündöklőn mindig Krisztus szentegyházának egén, bármily vész felhők tornyosuljanak is körülötte.

Róma a Gondviseléstől kitűnő szerencsében részesült, hogy t. i. Krisztus anyaszentegyházának első látható feje s oszlopa Péter s ennek utódai a dicsően kiérdemelt vértanuság után itt pihennek. Drága minden talpalatnyi földje. Dúsan van megöntözve a milliónyi mátyr vértől! Ez teszi Rómát oly kegyeltté, oly eszményivé! Az egész katolicizmus mindig fővárosát szemléli benne és pedig joggal még csak a trónok legősibbjének s legszentebbjének uralkodója, a kereszténység feje falai között székel. És ezen trón hatalmas is! Mi volt a római világbirodalom legnevezetesebb uralkodója — akármelyik pápához képest! Melyik rendelkezett annyira felfegyverzett legióval, mint a pápák? Igaz ugyan, hogy fegyverük nem lándzsa, bárd, nyíl vagy más öldöklő eszköz, hanem kereszt; s a fegyelmet sem tartja fenn köztük a drákói szigor, hanem a szeretet; s mégis nagyobb győzelmeket vívnak ki, mint Róma bármelyik hődító császára; nem országokat, földterületeket foglalnak el, hanem a szíveken aratnak fényes diadalt; nem hányják kardra a meggyőzötteket, se nem huzolják hozzájuk meglánczolva diadalmenettel, mint hadifoglyokat, hanem szeretettel bíznak velük, megosztják velük a Krisztus által örökségképen hagyott égi kincseket, őket keresztény katolikusokká teszik. Ez a keresztény religió nemes és bámulandó győzelme!

Amint láthattuk, a római pogány világbirodalom nem volt egyéb óriási kolossznál, mely vasmarkába tartotta az egész világot, miután leigázta s provinciájává tette az egyes nemzeteket; de nem volt képes őket megalázott helyzetükből felemelni, s ama természetfölötti vigaszt s magas kulturát nekik megadni, mit a pogány Róma ledöntött oltárainak romjain a keresztény s a mátyrok vérelvél áztatott Róma az egész emberiségnek a legnagyobb mértékben megadott. Ezerszeresebb bámulat illeti meg a keresztény Rómát. A lánglelkű Tasse is elragadtatásában így kiált fel: „Oh Róma! nem oszlopaid, nem diadalívaid, nem thermád azok mitek keresek; hanem a vér, mely Krisztusért kiönteték benned, a csontok, melyek a jelenleg szentelt földön elszórtatvák!”

A keresztény Rómára alkalmazhatjuk Lamartinek megragadó szavait:

„Itt elhal a világnak végviharja,
A tévedő itt nyughelyet talál!”

— Utoljára hallottad ajkamról: „édes kedves barátom” — dörgé a hátam mögött, hogy sóhajtozott utána minden butor, viszhangoztak a falak s rengtek az ablakok.

Rá se hederitettem. Szeszély — gondolám. Máskor is fordult elő köztünk ilyenemű esetpáté s lám mégis úgy megjuhászodtunk mindketten, hogy mire ott-hon ismét összetalálkoztunk, pipát ragadtunk s egymás dobányát az utolsó szömerig elfüstöltük. Ez helyettesíté nálunk a régi kolbászok szép multjáról. Ő más otthont keresett. S én?

Az azonban magam se tudom, miért? elég az hozzá valami mégis furta oldalamat. Akárhogy kutattam, gonosz előérzetemnek nyitjára csak nem akartam, vagy tudtam akadni.

Mire a Százház körül lejtettem, már cseppek ültek homlokomra. Keztem valamit sejtetni. Az iszonyu fenyegetés, az nyomta szívemet.

— Nem hallod többé ajkamról: „édes kedves barátom.”

Nagy hordereje volt e szavaknak. Pedig a gyerek tréfából nem mondhatta. Ez egyszer szavát tartja. E gondolat tökéletesen lelőhasztá kedvemot.

S miért áldoztam föl Friczinek húszonnégy próbaköves barátságát? Egy ábrándnak, mely mint a szapanbuborék, épen mikor a kezünkben tartjuk, szétfoszlik, megsemmisül.

Beszélhettem tehát végre ve'e s megtudtam, hogy már jegyese egy — cipésznek.

Imádtam őt, de erre a nyilatkozatra mégis csak Isten őrizte, hogy el nem káromkodtam magamat: oly keserű emléket kellett bennem a cipő s minden belőle képezett szó.

A lelket itt mély békeéd takarja;
S e béke még koránt sem a ha'ál”.

P. Darás József.

Belföldi szemle.

— József főherczeg f. hó 12-én ünnepli meg ezüst-menyegzőjét, mely alkalommal számos testület is üdvölni fogja a legmagyarabb főherceget és családját.

† Halálozások. Visontai Kovács László a képviselőház volt házgyasa s orsz. gyűl. képviselő Abba-ziában hosszas betegség után f. hó 7-én meghalt. — Jókai Eszter Váli Ferencz pápai volt főiskolai tanár özvegye Jókai Mór néneje a papokban szintén hosszas betegség után elhalt. — Déván a napokban halt meg Vigh Károly 1848/9-ki honvédezéses 112 éves korában.

Külföldi szemle.

— A párisi nemzetközi kiállítást f. hó 6-án d. u. 2 órakor nyitották meg. Az ünnepélyességen képviselve volt majdnem minden nemzet, túlnyomólag az amerikaiak és angolok.

— Az olasz király még e hónap folyamán meglátogatja Berlinben a német császárt.

— Politikai szélcsend uralkodik a vén Európában, kivéve azt a kis zephyrt mely az Eiffel-torony körül s a világgiallítás fölött enyele a revanche-eszmével. Kinek jutna eszébe e zephyrből és eszme fellegből még vihar keletkezését jósolni!? Nyugodt lehet mindenki ha van is féltetni valója, mert egy ideig még nem lesz háború.

Helyi és vidéki hírek.

— Az egyházmegyéből. Az idei tavaszi zsinati-vizsgálatok f. hó 1. és 2-ik napján tartattak meg. — F. hó 3-án volt a megyés püspök ur ő mltga székfoglalójának 6-ik évfordulója. Ez alkalommal az ünnepélyes szent misét Puli György pápai praelatus ur ő mltga mondta. — F. hó 5-én tartott meg Szombathely városának hagyományos fogadalmi ünnepélye szent Flórián tiszteletére, az 1817-ben dühöngött nagy tűzvész emlékeztérére. Az ünnepélyes szent misét és a szokásos körmenetet ő mltga a megyei püspök ur végezte. A városi tanács és képviselő-testület Szabó Ernő polgármester vezetés alatt vett részt a körmenetben. Gyönyörű idő levén a nagy templom minden uga megtelt, a templom-téren, az uri-utczában és a főtéren is — mert erre ment a körmenet — nagy sokaság hullámozott. Szóval Szombathely nagyja és apraja részt vett e meghatározó ünnepélyen. — Főt. Hidasy Kornel m. püspök ur ő mltga. f. hó közepéig naponta esti 6 1/2 órakor a papnevelő-intézet kápolnájában májusi ájtatosságokat — megragadó consideratiókat — tart a t. növendék papságnak, melyeken azonban a főt. papnevelőintézeti előjárásnak, több helybeli és vidéki áldozár is buzgó rész vesz. — Ő méltósága e hó második felében bérma-utra indul. Valószínűleg a tótsági kerületben fogja e szentséget kiosztani.

— Az ujonczállításnál, mely f. hó 11-én tartattott, Kőszeg városából 28 hadköteles vált be, ami nálunk rendkívüli dolog a korábbi évekhez mérten. Besoroztattak: Draskovits Antal, Varga Mihály, Schreiner Gusztáv, Frankl Zsigmond, Zopesák János, Scheffer Gusztáv, Dóra Lajos, Johanszky Károly, Feigl Adolf, Tangl Károly, Róth Jenő az I-ső korosztályból; — to-

Hogyan értem haza, arról már nem tudok. Utközben találkoztam — ha jól emlékszem néhány pajtásommal. Magukkal akartak vinni, de nem boldogultak velem. Olyan zsémbes, oly pessimista tin soha életemben nem voltam, mint akkor. Skeptikus észrevételeimmel majdhogy valamennyit meg nem rikattam.

Otthon már csak egyedül bámultam ablakunkból a szemközti hentesbolt nagyrebecsült czimerére. Nem ábrándozhattam többé Friczivel a kettőnk fogyasztotta izletes kolbászok szép multjáról. Ő más otthont keresett. S én?

A talpam alatt égett a föld — két hét mulva elmentem falura nevelőnek.

S mindez egy pár cipőért!

Uj foglalatosságom körében azonban az igazat megvalva nem is éreztem magamat olyan rosszul. Két tanítványom foglalkozott Cicero s Homerosz zengzetes nyelvével s én — mi tagadás még többet a harmadik testvér bájaival.

Multak a napok. Keztem feledni a szomorú multat s képzeleim mindinkább a kis kastély lakói körül kezdtek tömörülni. Egy szép tavaszi nap reggelén pedig arra virradtam, hogy szerelmes vagyok a kis Gizella eper ajkaiba, barna szemébe s holló fűrtjeibe. Nem tudtam, viszhangra találnak-e érzelmeim? de a házas kör csöndjében fölmerülő apró tények összevetéséből arra a következtetésre jutottam, miszerin magam se vagyok eszményem előtt egészen idegen.

Mire tanítványaim kiállottak a porondra s a szerencsés vizsga végeztével bizonyítványaikkal kezökben siettek haza élvezetökre a befejezett munka utáni vakáció nyugalmát, arra már én is leléptem a meddő sóhajok teréről.

vábbá Tompek Antal, Witzmann Alajos, Witzmann József, Wölfel Gyula, Lerner Antal, Wölfel Ágoston, Szlavik Viktor a II. korosztályból; valamint Juszt Károly Weber Károly, Tangl Antal, Varga Károly, Schatzl József, Pasner József, Maitz Flórián, Bernhardt György, Randwegh Nándor és Róth Kálmán a III. korosztályból. Volt is zaj és vegyes érzület a városi lakosság körében! Vigasztalhatják a beválttak magukat azzal, hogy manapság már minden ember katona vagy legalább is — népfölkelő!

— Katonai szemle. Catty báró ő exellentíája az 5-ik hadtest parancsnoka f. hó 9-én Sopronból városunkba jött át az itteni huszárezred megszemlélése végett. Másnap a teljes díszben kivonult ezred fölött a hadtestparancsnok ur szemlélt tartott.

— Dalárdánk a legközelebb rendezi ez évi első dalestélyét az új karmester vezetése alatt.

— Tanárnői helyettesítés. Draskovics Imréné polgári iskolai tanárnő betegeskedése folytán, helyettesítőül Krengel Irma k. a. neveztetett ki a polgári iskolához, hol állását a mult hét elején el is foglalta.

— A dunántúli kerületi tábla a javaslat szerint Sopronba helyeztetik. Ez iránt Sopronban is a napokban tartatott közgyűlés.

— A mi főispánunk nem lesz más vármegyébe áthelyezve hanem tovább is megmarad nekünk Vasvármegyének, hogy tovább is ennek áldozza tevékenységét és magas befolyását.

— Varasdy Károly ur orsz. gyűlési képviselő a közutak és vámokról szóló törvényjavaslat tárgyalására kiküldött bizottság ülésén széles körű és alapos tanulmányozást föltüntető jeles beszédet tartott. Reméljük hogy a szép beszédnek lesz is haszna s ebből a mi részünk is kijutand.

— Főt. Molnár István r. k. ér. esperes úr, ki régi fárját Dél Zalamegyében, mely jelenleg adminisztrator vezetés alatt áll, meglátogatván, a napokban ismét visszaérkezett Kőszegre.

— Istencsodájának minősíti a „Vasvármegye” azon tényét, hogy lapunk maholnap betöltöndi létezésének első decenniumát. Lehet egy részben a t. Collegának igaza is, de ha méltatja azon közmondást, hogy „ember segíts magadon, az Isten is megsegít”, akkor nem tagadhatja el egészen a lap szerkesztőinek és eddigi munkatársainak, valamint az előfizetőknek is hazafias érdemeit, melyeknek egyútrvé tulajdonítandó, hogy a „Kőszeg és Vidéke” ennyi időt meg ért; valamint azt is, ha lapunk tíz évvel mindig öregebb marad a „Vasvármegyé”-nél, eme factorok közreműködése eredményeként méltatjuk. — Ez örvendetes ténynel azonban egyáltalán nem „hetvenkedünk”; mint ahogyan idegen tollakkal nem ékeskedünk. — A világos eszű ifjakra és a tökéfejú aggokra hivatkozás legkevesebé találó hasonlat, miközül az előbbi nem vonatkozhatik kollegánkra, utóbbi annál kevesebé reánk. — Végül s ezzel a polemizálást befejezöttnek tartjuk részünkről, ki kell jelenteni, hogy mi még eddig minden kollegánkkal, miután nem kerestek a kákán csomót, kartársiasan tudtunk meg lenni egymás mellett!

— A választók lajstromának már rég készen kellett volna lenni sőt már a kilépő képviselők helyeinek betöltve kellene lenniök s ma még a vármegye se nevezett választási elnököt. Kiváncsiak vagyunk meddig tart még és hova céloz ez a huza-vona?!

— A gazdák és iparosok ált. hitelszövetkezete kőszegi fiókja részvényeseinek betétkönyvecskéi megérkeztek s e hét folyamán lesznek kiszolgáltatva; illetőleg átvehetők Csorba Géza egyleti alelnöknél.

— A szombathelyi r. kath. tanító egyesület szombathelyi esperesi köre közgyűlését f. hó 2-án tartotta meg Jaákon.

— A szombathelyi főgymnásiumban az érettségi vizsgálatok f. hó 20-24. napjain fognak tartatni.

Együtt sétáltam vele a virágos kert kanyarulatain. Elmondtam, hogy vele foglalkozom már hónapok óta álmaimban; elmondtam, hogy közelében olyan érzélem fog el, minek nevet adni nem tudok, mit eddig soha sem tapasztaltam. Tudomására hoztam, hogy az övé e szív, hogy érte eg e kebel s ő pirulva sűté le szemeit: szó nélkül hallgatott végig.

Mikor elvégeztem, kérdem, szabad-e reménylenem? Ő csak rám függeszté ábrándos tekintetét. Oh! e csillagpárban annyit, oly sokat olvastam.

— Tehát szeretsz? — rebegegém bensőséggel.

— Szeretlek — volt a válasz s kezét nyujtá.

Hévvél ragadtam meg azt. Kifogytunk a beszédből. Ily ünnepélyes pillanatban nem találunk méltó tárgyat. Elmaradt a csók, de azért boldogok voltunk.

Boldogoknak nincs történetök. Magamról tudom. Sétáltunk, ábrándoztunk s egy peroczeé olvadtak körülünk a hónapok.

Épen tanítványaimmal voltam elfoglalva a lugasban, mikor Gizella közénk lépett.

— Bocsánat, hogy zavarom, de kedves ujsággal szolgálók.

— Nos ha szabadna hallanunk?

— Kár hogy tegnap velünk nem tartott nevelő ur. Az estélyen egy régi jó barátjával találkoztunk. Találja csak ki . . .

— Jó barátom — mondám — emlékeimet vissza-idézve.

— Persze hogy az, hiszen oly sok szépet mondott régi jó egyetértésökről.

Keztem valamit gyanítani, de nem mertem vele előhozakodni.

— Már látom, — szolt a kedves hamiskás mo-

— **Jégeső.** Tegnap d. u. 2–3 óra közti hirtelenül kerekedett égődrgés és villámlással. Ugyanekkor a hegyek közt jégeső volt, mely azonban szőlőinkben jelentékenyebb kárt nem okozott. Négy óra tájban újra befelhődzött és városunk fölött is jelentékeny jégeső vonult át. Tartanunk kell azonban, hogy a szokatlanul meleg májusban még többször is beköszönhet vidékünknek a réme! — 5 órakor oly nagy záporosó következett be, a hegyekből a víz oly tömegekben tödött a városban, hogy a körut, Szigeth, intézet-utca közel fél méter magasságu víz alá kerültek, még nagyobb mértékben mint a tavaszi hasonló esetről.

— **Neki vadult lovak.** Mult héten a szántóföldről egy kocsis 2 fiatal lóval hajtott a városba. A Gyöngyös körül a lovak megbokrosodtak mire a kocsis leugrott a kocsiról hogy lovait a kantárszárnál fogva megfékezze; erre azonban a lovak még jobban megijedtek s a kocsit elragadták. Csak nagy nehezen lehetett a nekivadult állatokat föltartóztatni. Nagyobb szerencsétlenség nem történt, mint hogy a kocsis ketté szakadt.

— **Hirdetmény.** A nagyméltóságú földmívelés, ipar és kereskedelemügyi magy. kir. minisztérium f. évi április hó 13-án 18994/b. szám alatt kelt leirata szerint megengedte, hogy Vas megye területéhez tartozó Hegyfalva községben a f. é. június hó 12-ére eső országos vásár ez évben kivételosen június hó 5-én tartassék meg. Mire ezennel felhívjuk az érdekelt körök figyelmét. Sopron, 1889. évi május hó 9-én.

A kerületi kereskedelmi és iparkamara.

— **Jó helyre jöttek.** Brause Gottlieb állítólag spononi illetőségű hamis uti igazolvánnyal kóborolt és balsorsa Kőszegre sodorta, hol is letartóztatván a kir. járásbírósa elé állítottat s nyolcz napi elzárásra ítéltetett. Méló collegája ennek Schwarcz Mayer pápai illetőségű, foglalkozására nézve háziszolga, könyöradományi gyűjtőívet készített még pedig a következő megokolással: „alulírott bátorodik minden nemeslelkű és jótékony czélú adakozókhoz fordulni egy szegény özyveg beteges asszony fia kinek még öt kiskoru testvérei vannak kik a legnagyobb inségben és nyomorban szenvednek könyörül a jó szívű adakozókhoz valami segílyt nyujtani” azonban terve csőtörtőköt mondott, mivel Prosquil városi rendőr nyakon csipte; átadatván a bíróságnak a hol is nyolcz napi elzárásra ítéltetett.

— **Sopronban** a mult héten tartott országos vásár szintén nem ütötte meg a várakozás mértékét mint ezt már más városokban is tapasztalni lehet. A vásárlás leginkább olesó edényekre, jutányos áru ruhákra, lábbelikre, kalapokra szoritkozott s legfeljebb még földmívelési munkaeszközökre. Felhajtott 2634 drb. ló közzől eladatott 960 drb; 977 drb. szarvasmarhából 650 drb. és 2000 drb. sertésből 1700 drb. Bizony ma holnap az országos vásárokat nem is lesz érdemes megtartatni!

— **Kapuvárott** a főutczának mintegy 1 1/2 kilométernyi vonalnak, makodemizálása a mult héten megkezdett. Mikor kövezik ki a mi vasúthoz vezető utczáknak legalább már az egyik járdáját?!

— **Hernyók milliárdjai** pusztítanak a vidéken is szanaszét; így Czák és a közeli helységek gyümölcsfáit úgy elpusztították a hernyók, hogy a fák ágai kopaszon állanak mint akár télen.

— **Mult számunkban** hozott elgázolási hírek azon része, hogy a gyermek agyongázolva meghalt volna, nem való, mivel az ijedésen és kisebb sérülésen kívül nagyobb baja nem történt. A kocsis kiakarta az utczák közepén futkozó gyermeket kerülni, de az mindig ellenkező irányban akart szaladni és így csodálatos is,

solylyal — már látom, hogy segílyére kell jönnöm. Hát Jászy Ferencz.

— Micsoda? Friczi? — kiáltám a sejtelem daczára is kellemesen meglepve.

— Ó az testestől lelkestől. Ugy-e bár rosszul tette, hogy nem jött velünk?

— Bizony — hagyta rá szinte gépiesen.

— S most csak tessék kérem folytatni — végezé a beszédes ajk s magunkra hagyott.

De bizony nem folytattuk. Egy jóra való gondolatom se volt: mind elmentek sétálni. Felhagytuk a tanulást.

Átátengedtem magamat ama reménynek, hogy a mi volt, az csak volt s rég feledve. De az a fatalis pár czipő csillogó álmaim hetedik menyországból is visszahuzott volna lábamnál fogva erre a pusztá valóra. Felmentem a szobámba ott újra átéltem a szép napokat miket testvéries egyetértésben ketten töltöttünk.

Épen összekoczezanásunk foglalkoztatott avval a borzasztó fenyegetéssel, midőn kopognak ajtómon.

— Szabad! — kiálték kedvetlenül.

A kilincs enged, az ajtó nyilik s belép a vendég. A köszöntés e három szó:

„Édes, kedves barátom!”

— Friczi! — ebből állott a viszonzás s egymás nyakába borultunk. Közel voltunk a síráshoz.

— Nos barátom, hogy érezted magadat a mult évben?

Kellemetlen hurokat érintettem. A mosolygó arcz elkomorodott.

— Hagyjuk azt — szólt csendesen.

— Kérdem hát, mi hozott ide?

— Egy szép leány s annak még szebb két szemé.

hogy szerencsétlenül nem járt. A szülők gondatlanságát kell ez esetben okolni!

— **Nyomozás.** Folyó évi ápril 9-én este 7 órakor fenséges Schaumburg-Lippe herczeg verőcei uradalom erdőszéi: Javornik Ernő és Kelt György az erdőből Loncsoriczeből Verőczére vezető úton hazatértükben találkoztak 4 ismeretlen, magyarosan öltözött emberrel, kiket a midőn Javornik — mert fel voltak fegyverkezve s uradalmi erdőrezsben, amelyben a vadászat tilos, jártak megállított, hogy mutassák ki kilétüket, s van-e engedélyük fegyver-hordásra; mire magyar nyelven azt adták válaszul, miszerint a pleterniczai uraságtól mult éjjel 15 darab marha el lőn tolvajolva, s miután nyomát találták, ezért az uradalmi igazgatónak engedelmé nélkül Pleterniczáról elindultak nyomon a marhát keresni. A midőn erre Javornik a nevezettek egyikétől a fegyvert elragadni megkísérlé, ez visszafelé ugrott két lépésre, puskáját elsütötte Javornikra, ki is helyben halva maradt. A gonosztevők egyike, ki a boldogultat megölte, középnagyságu ember volt, körülbelül 40 éves, fekete teli szakállal, gömbölyű arczu, magyar öltözetű, fekete nadrágban, térdig erő csizmában s egy kurta magyaros reklit viselt, a mely szinte fekete volt, s kerek fekete kalap a fején. Gyanu fenforog, miszerint ez különféle büntények miatt Magyarországból ezen területre átszökött gyilkos Horváth-Nemes József, somogy megyei segédsi születésű. Czimboratársai közül a legidősebbik körülbelül 50 éves, szőke színű, hosszukás, borotvált arczu, szőke bajszszal, rajta volt csak térdig erő csizma, az alábnevezetttel egyforma kalap, s barna színű, térdig erő ködmön. A harmadik közülük mintegy 40 éves, gesztenyeszínű s ilyforma bajszu, hosszukás arczu egyen, a két előbb nevezettel egyforma öltözetben. Negyedik a harmadikkal egy idős, szőke bajszu, szakál nélkül, hosszukás arczu, ugyanoly forma öltözetű, mint egyéb czimborái félpolgári magyaros öltözetű. Fegyverekből volt náluk s pedig Javornik Ernőnek gyilkosánál egy hosszsu, dupla puská, épugy azon második szőke egyennél, a mely puskáját alól a szürből vette ki. A négy egyen legidősbikjénél volt egy forgó pisztoly s fejsze; ép ugy a negyediknél forgó pisztoly s fejsze. A gonosztevők egészen tisztán magyarul beszéltek. Miután mindedig nem sikerült fennevezett egyének nyomába jönni, ennél fogva kiadatik ellenük ezen bíróság részéről a nyomozórendelet, minél fogva megkerestettek az összes politikai hatóságok, ugyszinte a csendőri állomások parancsnokságai, valamint a bírósági hatóságok, miszerint ezen nyomozólevelet saját hatáskörükben minél jobban kihirdetni, s azon egyéneket, a melyek gyanusítottaknak igazoltatnak, a verőcei kir. járásbírószághoz az uradalmi erdősz Kelt Györggyel leendő szembesítés végett származtatni s e czélhoz vezető adatokat alólírott bírósággal közölni sziveskedjenek. 2974/89. Eszék, 89. április 29. Kir. trvszék.

— **Gonoszság.** A pinkafői vasútvonalon Alsó-Lövő körül ismeretlen tettesek a vasuti sineket gonoszságból fölszedték; csak a mozdonyvezető éberségének köszönhető hogy szerencsétlenség nem történt.

— **Időjárásunkkal** ez ideig meg lehattünk elégedve, mert gyönyörű, szép és kellemes volt egy a séta-kedvelőkre, valamint a földművesekre. Hanem itt vannak a rácz szentek, akik már sok veszélyt hoztak a magyar agrikulatúrára; de az idén talán mégis megengesztelődnek, hiszen a muszka invázió is levonatott a napirendről! — A gyümölcsfákknak virágait az elszaporodott hernyók nagyobb részt elpusztították s így gyümölcs kevés lesz, ha el nem fagy vagy a jég nem veri is el!

— **Dr. Rosas életbalzsamát** semmiféle praeparatum nem mulhatja fölül, mert hivatása alapul a gyomor-bajok minden nemeinek sikeres gyógyításában. Kapható Fragner B. gyógyszerárában Prágában és minden jelesebb patikában.

— **Sok százezer ember** nincs abban a kellemetes helyzetben, hogy minden kisebb vagy nagyobb bajban testét mindjárt gondos ápolásban s kellő gyógykezelés-

Tétovázva tekinték körül, mit az találgatásnak híven, kedélyesen folytatá:

— Ejnye de nagy tudomány kell hozzá — no hát Gizellát érttem.

Hiszen érttettem volna én is, csak hogy nekem más gondolataim furakodtak agyamba. Sajnáltam, hogy a kibékülés a következő pillanatban mogint csak olyan fa lesz, melyről az őszi szellő lefujja a rokonérzelmeik hervadt leveleit. Nem tudtam, Friczimet sajnáljam-e inkább avagy magamat? Most már semmin se tudunk megegyezni.

Abban azonban biztos voltam, ha már közös czipő idéz elő katasztrófát, ugy a közös szerető minden bizonylan olyant zudít a fejünkre, melyből ép kézláb alig fogunk kievickelni. E'ő voltam rá készülve, hogy egyikünk okvetlen leszeli a másik fejét.

Mindjárt kezdetben nem akartam elmergesíteni a dolgot. Hagytam az ügyet ballagni a hogy tudott. Friczi se kérte segílyemet: saját szakállára dolgozott.

Hogy emberül ütötte a vasat az is igaz. Gizella alig egy hét mulva már panaszkodott, hogy ez ember kezd terhére lenni szüntelen udvarlásával. A kedves kicsikének leplezetlen őszintesége pedig ugy meghatott hogy nagy dologra szántam el árva fejemet.

Mihelyt megérkezett tanári kinevezésem, megkértem Gizella kezét. És a szülők azt az enyémbé tették. Boldogságomnak árnyoldalát csak az a meggyőződés képezte, hogy egy ellenséggel ismét több.

Pedig hát csalódtam. Eljegyzésem napján Friczi ront be hozzám e szavakkal:

— Gratulálok — édes kedves barátom!

Lám a czipőn összevesztünk, a feleségen pedig milyen szépen megegyeztünk.

Ilyenek az igazi jó barátok!

ben részesithesse, a mi a gazdagabbaknak mindig módjokban van. E százezerek tehát nagyon is gyakran arra vannak utalva, hogy kipróbált háziszerekkel segítsenek magokon, a mennyire ez csak lehetséges. Természetesen ilyenkor igen fontos dolog az, hogy hászontalan cseppek és poroszák ne akadjanak kezök ügyébe, melyekkel végre is csak a pénzüket csalják ki zsebökből. Az émsztési zavaroknál is nagyon sok függ a helyes háziszerv megválasztásától, s azt a legjelesebb orvosok is elismerték, hogy ez esetekben Brandt Rich. gyógyszerész svájci labdacsoi gyógyító hatásukat már is fényesen bebizonyították. De mindig, különösen a kereszt nővre ügyelve kell kérni a Brandt Richard gyógyszerész-féle svájci labdacsokat, mert a csalódásig hiven utánzótt s hasonló névvel jelzett labdacsokat is árulnak. Szorosan ahhoz tartuk magunkat: hogy védőjegyül minden valódi doboz czimlapján egy fehér kereszt vörös mezőben s ez elnevezés: Brandt Rich. gyógyszerész svájci labdacsoi* található. Minden más fajta dobozt vissza kell utasítani. Minthogy Magyarországon a svájci labdacsoknak sokféle hamisítványa létezik: mindenkit óvakodásra intünk; a vigyázatlan vevő az okozandó bajt csakis önmagának tulajdonithatja.

Közgazdaság.

A gabnaüzlet kilátásai.

A földmívelésügyi minisztérium jelentései, az aratási kilátásokról nem a legkedvezőbbek, de a budapesti gabnacsarnokban nem igen hajlandók — írja a „Magyar Pénzügy” czimű közgazdasági szaklap — ezt elhinni és a furfangosak a következő incidensre vezetik vissza az aratási jelentések komor színezetét. Midőn Szápáry gróf mint elnök búcsut vett az orsz. gazdasági egyesülettől, Dessewffy Aurel gróf utódja az elnöki székben azt hangoztatta, hogy a földmívelésügyi miniszternek befolyást kell gyakorolni az árak szabályozására. A gabnaüzletde bőlesei kiesztették: hogy tehát kedvezőtlen aratási jelentésekkel kell a gabnaárakat emelni és lehetővé tenni, hogy a készletek jól értékesithetők legyenek.

Ily főzdei vélemények természetesen minél kevesebb értékkel és alappal bírnak, de annyi tény hogy a boérkező magánjelentések sokkal kedvezőbbek mint a hivatalos jelentések.

A buzakészletekre nézve is, írja ugyancsak a „Magyar Pénzügy” igen eltérők a nézetek. Vidéken már nem lehetnek jelentékenyebb készletek, mert különben a hozatal a fővárosba is sokkal nagyobb mérvű lenne. A budapesti készletek is már erősen megapadtak, de valószínű hogy még mindig körülbelül egy millió métermázsza buza van a fővárosban elraktározva.

A hozatal a fővárosba az elmult héten is gyenge volt, mit az árutulajdonosok magasb árak követelésére használtak fel. Ez sikerült is, mert a tiszavidékről jelentett szárazság következtében a piacon lényeges javulás állván be a malmok kénytelenek voltak a tulajdonosok árköveteléseit megfizetni.

— **A gabnaüzlet helyzete.** (A „Magyar Kereskedők Lapja” tudósítása.) Az utóbbi napok folyamán a peszimizmus némileg csökkent és az üzlet fejlődése iránt jobb vélemény képződött. A csökkenő hozatal, szembem a növekedő szükséglettel már is megtette a hatást az árak javulására nézve. Az időjárás az ország számos vidékén nem elégíti ugyan ki gazdáinkat, különösen a Tisza vidékén nagy hiányát érzik az esőnek, de általában még nincs ok komolyabb panaszra. — Az áprilisi esőtlen időjárás sok vidéken, a vetéseket megcsigázta és ha ezen vidékek nem kapnak esőt május hó első felében, akkor ott kevés remény nyilik kedvező termésre, így meséli azt bizonyos körök — melyek már ehez képest őszi-buza vételekre is bocsátkoztak. Részünkről figyelmeztetjük az érdekelteket, hogy egyes vidékek kedvezőtlenebb termése nem bír döntő befolyással, sem az ország termésére, sem az árak képződésére. Általában korán dolog már most termésbecslésekbe bocsátkozni, mert a hol most sopánkodnak lehet még a legjobb és a hol dicsekednek lehet majd a legrosszabb termés. — Amerikában igen bő termést várnak és ehhez képest lehajtják az árakat. A külföldi piacok az amerikai olesó árak befolyása alatt csendes hangulatot jelentenek és az ár-állások mindenütt anynyira alacsonyok, hogy a legesekélyebb indok beálltánál, lényeges emelkedést remélünk.

Heti jelentés a budapesti értéktőzsdéről.

— A „Magyar Pénzügy” közgazdasági és pénzüntezeti szaklap jelentése. —

A forgalom magyar papírjárdékban igen jelentékeny volt. Oka ennek főleg az, hogy a magyar konverzió váratlan sőt meglepő sikerrel hajtatik végre és hogy befejezése után előreláthatólag csakhamar sorra kerül a magyar papírjárdék konverziója. Az aranyjárdék árfolyam gyengüléséde pedig a valuta folytonos hanyatlása okozza, a mi nagy előnyére fog válni államháztartásunknak.

Bankpapirok közül különösen kedvelt a magyar leszámítoló bank, és a magyar ált. hitelbank. Helyi papirok közül javultak: Ganz, Drasche, Schlick és Franklin részvények.

Közelebbi felvilágosítással, minden egyes értékpapír állásáról, valamint vételi-, eladási és csere-üzletekről szivesen szolgál e lapok előfizetőinek: a „Magyar Pénzügy” szerkesztősége Budapest Erzsébet-körut 27.

Felelős szerkesztő: Csorba Géza.

Kiadó-laptulajdonos: Feigl Gyula.

Árverési hirdetményi kivonat.

A községi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Kindl János** kir. kirendelt lakos végrehajtónak **Leyrer János** mentseri lakos végrehajtást szenvedő elleni 121 frt. tőkekövetés és es járuléka iránti végrehajtási ügyében a községi kir. járásbírósa területén lévő **Mentsér** község határában fekvő a mentseri 3. sz. tjkvben felvett A. I. sz. 2-3 alatti 3. házszámú egész szellérbirtokra 165 frt. továbbá a mentseri 58 sz. tjkvben felvett 148 sz. egész kertre 59 frt és a mentseri 397 sz. tjkvben felvett 3/a sz. egész belsőre 42 frt. és vegre az ugyanazon tjkvben felvett 192/b sz. egész szántóra 52 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1889. évi június hó 5-ik napján délelőtt 10 órakor

Mentsér a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladati fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becslésének 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42.-§-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kőszegen, 1888. évi október hó 29. napján.

A községi királyi bíróság mint telekkönyvi hatóság.

Szluha Dénes,
járásbíró.

1681/88.

Árverési hirdetményi kivonat.

A községi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Habetler József** ó-hódási lakos végrehajtónak özv. **Pollány Mihályné** min. néhai **Pollány Mihály** kisk. gyermekei gyámja végrehajtást szenvedő elleni 60 frt. tőkekövetés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a szombathelyi kir. törvényszék a községi kir. járásbírósa területén lévő **Csajta** község határában fekvő a csajtai 84 sz. tjkvben felvett A. II. 1-6. sorsz. és 86/a házszámú 1/2 telkre, egy erdő és legelő illetőségre az árverést 616 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1889-ik évi május hó 21-ik napján délelőtti 10 órakor

Csajtán a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladati fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becslésének 10%-át vagyis 61 frt 60 krt. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kőszegen, 1888-ik évi november 12-ik napján.

A községi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

Hochsinger,
kir. aljárásbíró.

H I R D E T É S E K.

Fog-Elixir, fogpor és fogpasta a főtisztelendő és hegyes „Benedek-rendű” szerzeteseiktől

Soulac-i apátság Girondében.
Prior: Dom Maguelonne.
2 arany érem:
Brüsszel 1880 - London 1884
A legmagasabb kitüntetések.
Feltalál: **1373-ban** Pier. Boursaud
tatott: Prior által.
A főtisztelendő és hegyes „Benedek-rendű”-ek fog-elixirjének mindennapi használata, — egy pár cseppnyi adag egy pohár vízben — megakadályozza a lyukas fog képződését és meggyógyítja a lyukas fogat, melynek fehér fényt és szilárdságot kölcsönöz, s a mellett a foghúst erősíti és épen tartja.
Olvassóinknak tehát tényleg szolgálatot teszünk, a midőn figyelmüket ezen régi és hasznos készítményre felhívjuk, a mely a legjobb gyógyszer és egyedül óvja a fogfájás ellen.

Ház alapított 1807-ben. **SEGUIN** Bordeaux 106 és 108.

Fügynök: SEGUIN Rue Croix de Sequey.

Kapható minden nevezetesebb illatszerárú-kereskedésben, gyógyszerárú- és gyógyszerárú- (drogue) kereskedésben.

Egy jó könyv.

... A küldött könyv átutalásai ugyan rövidke és vékony, de mintha csak a gyakorlati használatra termettek volna: nekem és családomnak a legkülönösebb betegségi esetekben igen kiváló szövegeket tartalmaz. Így és hasonlóképen hangzanak a köszönőiratok, melyeket Richter kiadóintézete „A Betegbarát” című, rajzokkal ellátott könyv elküldéséért majdnem naponta kap. Mint az ahoz nyomtatott s a **zerecsesen meggyógyítottak** ő szarmazó értesítések eredményei vannak letéve, megérdemli a legkomolyabb figyelembevétel minden beteg részéről, bármi bajban is szenvedjen. Ki e becses könyvet megszerezni óhajtja, az lisa egyszerűen egy levelező lapra magyar nyelven „Egy betegbarátot” és pontos címét s címezze a levelező lapot Richter kiadó-intézetébe **Lipcsében**. — A megküldés ingyen történik.

H I R D E T É S E K.

Gyors és biztos segítség gyomor bajok s azok következményei ellen.

Az egészség fentartására, az életnedvek s ennek folytán a vérnek tisztítására és tiszta állapotban való fentartására és a jó emésztés elősegítésére a legjobb s leghatásosabb szer a már is mindenütt ismeretes és kedvelt

életbalsam Dr. ROSA-tól.

Ezen életbalsam a legjobb s leggyógyhatásosabb gyógyfűvekből a leggondosabban van készítve s különösen minden emésztési bajok, gyomorgöres, étvágyhiány, savanyúság, felfúgás, vértelenség, aranyeres bajok stb. stb. ellen teljesen hathatósan bizonyul. Ily kitűnő hatásai következtében ezen életbalsam egy bebizonyult, megbízható házi-szerevé lett a népnek. **Ára egy nagy üveggel 1 frt. kis üveggel 50 kr.** Elismert iratok ezrei bárkinek betekintés végett rendelkezésre állnak.

Védjegy.

Óvás! Hamisítások elkerülése végett, mindenkit figyelmeztetek, hogy az egyedül általam az eredeti utasítás szerint készített „Dr. ROSA-féle életbalsam” minden üvegszájára kék burkolba van csomagolva, melynek hosszoldalain „Dr. ROSA életbalsama a „fekete sashoz” címzett gyógyszerárú, PRÁGNER B. Praga 205—III.” német, cseh, magyar és francia nyelven olvasható, széles felelő pedig az ide nyomott védjegy látható.

Dr. ROSA életbalsama valódián kapható csak a készítő

FRAGNER B.

főraktárában, gyógyszerárú a „fekete sashoz” Prágában 205—III. és BUDAPESTEN Török József úr gyógyszerésznél, király-utca 12. sz. Budai Emil úr városi gyógyszerárúban a Városház-téren.

Az osztrák-magyar monarchia minden nagyobb gyógyszerárúban van raktár ezen életbalsamból.

Ugyanott kapható.

„prágai általános házi-kenőcs”,

több ezer hálynyilatkozattal elismert biztos gyógyszer mindenféle gyuladások, sebek és genyedések ellen. Ezen kenőcs biztos eredménnyel használható a női emlő gyuladásánál, a tej tespedésénél s az emlő megkeményedésénél szüléskor, kelevénynél, vérdaganatoknál, genyes fakadékoknál, pokolvarnál, körömgöknél, az agyvezeztet körömféregnél, elkeményedések-nél, felpuffadásoknál, mirigydaganatoknál, zsirdaganatoknál, érzéketlen tagoknál stb. Minden gyuladást, daganatot, elkeményedést, felpuffadást a legrövidebb idő alatt eltávolít; s ahol már genyedés mutatkozik, ott a daganatot legrövidebb idő alatt fájdalom nélkül felszívja, kiéroti és kigyógyítja.

Kapható 25 és 35 krajczáros szelencékben

Óvás! Miután a prágai általános házi-kenőcsöt sokszor utánozzák, mindenkit figyelmeztetek, hogy az eredeti utasítás szerint csak általam készítve, s csak akkor valódi, ha a sárga éresszelence, melybe töltetik, vörös használati utasításokba (melyek 9 nyelven nyomták) és kék kartonba, melyen az ide nyomott védjegy látható — burkolva van.

HALLÁSI BALZSAM a legbizonyosabb számtalan próbatét által legbiztosabbnak elismert szer a nehézhallás kigyógyítására s az egészen elvesztett hallási tehetőség visszanyerésére. Egy üveg ára 1 frt.

Hirdetmény.

Dr. Blum Béla községi volt kir. közjegyző közjegyzői biztosítékának kiadását kérelmezvén, — felhivatnak mindazok kik a közjegyzői törvény 173 §-nál fogva azon biztosítékra netalán törvényes zálogjoggal bírnak, hogy követeléseiket e kir. törvényszéknél 3 hó alatt jelentsek be, mert különben azok tekintetbe vétel nélkül fog a biztosíték kiadása iránt intézkedés tétetni.

Szombathelyen a kir. törvényszéknél 1889. évi april hó 27-én.

Zsitvay,
elnök.

Langer Jenő,
tjegyző.

Bámulatot kelt minden hölgnél.

A legújabb tavaszi-nyári fölöltő ivadra, minden hölgnél egy finom fekete köpenyét a legfinomabb Zephir- és Carolagyapjuból a bámulatot olesó árban 2 frtért adhatok; és ugyanilyet selyemmel béleelve csak 3 frt. 50 kr-ával.

Az évad ezen legújabb újdonsága 1889. évre igen alkalmas Galatoilletkekhez, bálba, látogatába, sétára s bármily alkalomra mint ezt Bécs elegáns világa viseli.

Miután nem mindig nyílik alkalom ily alig említésre méltó árért ily elegáns öltöny-darabot beszerezhetni, siessen mindenki a megrendeléssel míg a készletben tart.

Megrendelésnél a valóbőség jelzése elegendő. Nem megfelelők visszavétnek.

Utánvétellel megrendelhető:

Bécsben **SCHMIDT-nél Margarethen.**

Kérem olvassa Ön!

Előhaladott évad folytán lehetségessé válik egy gyárnak egész Nagykenő-gyárát megvásárolnom s most azon helyzetben vagyok hogy egy vastag meleg nagykenőt minden hölgnél

1 frt. 35 kr.

áron szállíthatok.

Ezen nagyon divatos nagykenők szürke sávos színben s három árnyalattal 1 1/2 meter hosszúak és 1 1/2 meter szélesek. Legnagyobb burkonykenő.

Utánvétellel küldi:

Schmidt
Wien, Margarethen.

Föltűnés!

Kés és fájdalom nélkül, flastrom és tinktura nélkül, metszés és égetés nélkül még oly elvénült elkeményedett

tyúkszem

börkéreg veszélytelenül, szabadalmazott ártalmatlan szer használata által egy perc alatt akár férfi akár nő vagy gyermek által eltávolítható. Ezen szer szám alkalmazása után mintegy újjá születik az ember. Egy darab ára 50 kr. utánvétellel:

SCHMIDT, Wien, Margarethen.

Az általános ismert, jó hírnévnek örvendő s több oldalilag ki-tüntetett sósboroszesz készítményem — kelendőségénél fogva — sok utánzásnak lévén az utóbbi időben kitéve, elhatároztam, hogy azokon címjegyeimet módosítom s arra kék nyomatban saját házam külső alakját veszem föl, bejegyeztetvén azt egyszersmind védjegyként a budapesti iparkamaránál.

SÓSBORSZESZ

gyors enyhítést eszközöl: csuzos szaggatás, fagyás, fog- és fejfájalmak, szemgyengeség, bémulások, zsugorok stb. ellen; de különösen a **bedörzsöltés-kenő-gyuró-gyógymódnál (massage)** igen jó hatásának bizonyult. **Fogtisztító szerül** is igen ajánlható, a mennyiben a **fogak fényét** elősegíti, a **fog-húst erősíti** és a **száj tisztá, szagtalan izt nyer** a szesz elpárolgása után, valamint ajánlható e szer fejmosásra is a hajidegek erősítésére, a fejkorpaképződés megakadályozására és annak megszüntetésére.

Ára egy nagy üveggel 1 frt., egy kisebb üveggel 50 kr.

Brázay Kálmán

Budapest VI. kerület. Muzeum-körút 23. Sz.

Kapható Kőszegen: Schaeffer Ernő, Fuchs Ferenc, Unger József, Handlei Vilmos, Pollák Sándor, Waisbecker Ede, Jánosa Gyula, Wentzl Ede. Szombathelyen: Bartos Jánosnál.